

De schoonvader van onze voorzitter overleden en begraven, Roger die valt in Knokke, hartproblemen voor Paul, zware medicatie voor Pirre, Michel en ikzelf in de lappenmand. Daar zijn plezantere onderwerpen om een column over te schrijven. Daarom waarschijnlijk dat het zolang geleden is dat je nog iets van mij gehoord hebt. Gelukkig is het einde van de kwalijke tunnel in zicht en kunnen we min of meer de dagdagelijkse activiteiten terug aan, wel met beperkingen! Maar daar moeten we dan maar mee leren leven ... willen of niet. Genoeg geklaagd, want gisteren was het kookles.

Geen Stanny-imitatie vandaag, want die van Nonkes is via Hong Kong voor veertien dagen naar Australië gevlogen om daar een zonsverduistering te zien. Alle redenen zijn goed om uit dit regenland te vertrekken. Hopelijk brengt hij ons van de Aussies een kangoeroe mee. Het schijnt dat dit diertje heel lekker is om op te peuzelen, vooral de zak vooraan. Om met die van het "watergat" verder te gaan. Herman heeft voor de tweede maal de 20 km van Parijs gelopen en dit 9 minuten sneller dan vorig jaar. Als hij zo verder doet gaat hij nog aankomen voor hij vertrokken is. Ad rem nu.

Eerst en vooral enkele nieuwe reglementen van inwendige orde aankondigen. Voortaan moet er op de deur geklopt worden voor men "het heiligdom" (keuken) binnen treedt. Ook buiten de kookles (vb bij Jamin) moet men elkaar goedendag zeggen. Volgens Paul had Michel dat niet gedaan, waarop onze oudste snel repliceerde: "joa menne joeng, ma ich zing ne mie te goei".

Diezelfde Paul had nieuws uit China. Daar zouden ze nu onderbreken verkopen die de geur van een scheet tegenhouden. Na de gebruikelijke plagerijen ging iedereen aan de slag. Ik had geluk vandaag. Samen met Maurice mocht ik een hapje bereiden dat op 5 minuten klaar was. Tijd over dus voor Maurice om ons afwasmachine eens goed onder handen te nemen. Zowel de binnen- als de buitenkant moesten eraan geloven. En het was nodig!

Mijnheer Coenen – zo noemen ze hem in de Colruyt te Sint-Truiden – stond samen met Joke en Pirre in voor het voorgerecht. Daar was wat werk aan. Maar het resultaat mocht er zijn.

Kijk eens hiernaast naar dat fenomenaal kleurenpalet. Dit schoteltje, dat misschien meer in de zomer op zijn plaats is, was overheerlijk en een smaakbom dank zij de "bewerkte" aubergines en de heerlijke vinaigrette.

Dan kwam Mijnheer Coenen aan het woord. Volgens hem zou de kwaliteit van een stoofvleeschotel te maken hebben met het alcoholgehalte van het bier dat men er in doet. Laatst probeerde hij het nog met een Sint-Bernardus. Kan volgens mij niet slecht zijn. Ik moet het echter stellen met bruin tafelbier van Piedboeuf. Volgens diezelfde Roger kan men in de Intermarché alles kopen: varkenskop, niertjes, lever en zelfs hersenen. Waarop Pirre antwoordde: "dei heub ich ni nodig, ich heub ter al genoeg".

Tijd voor het hoofdgerecht dan ... een waterzooi van vis. Het was duidelijk dat alleen onze topkoks dit aankonden, met name Benny, Paul en Julien. Toch moest het eerst geserveerde bord volgens Pirre onmiddellijk terug naar de keuken. De waterzooi was "geconfisceet". Niet dat ik een dikke nek heb .. ik ken heel wat vreemde woorden. Maar van dat woord had ik nog nooit gehoord. Ik vroeg dus om wat meer uitleg, waarop onze legerofficier in spe mij antwoordde dat dit woord "aangeslagen" betekende. Nu wist ik nog minder.

Toen het bord terug op tafel kwam, ondervond ik niets abnormaals. Integendeel, een oerdegelijk gerecht dat alle smaakpapillen deed open gaan. Twee soorten vis, grijze garnalen, mosselen ... kortom het beste uit onze Noordzee.

Pirre, onze militarist, vertelde nog dat een jas van een Duitser uit WOII, 2000 euro kost. Dan ga ik mij éne bij Vriamont kopen. Bovendien had hij nog een zak in zen tes, maar kon hij hem niet uithalen ... Vraag is of dat een plastieken zak was.

Michel heeft besloten om nu vroeger naar huis te gaan, wat niet abnormaal is voor zijn leeftijd. Let wel, hij gaat pas naar huis NA het eten. Toen hij de deur achter zich dicht deed zei hij snel dat hij in zijn leven slechts twee fouten gemaakt heeft en weg was hij. Wij verwachten volgende kookles meer uitleg van hem. Tot dan!

Miauw